

Vítěz Velké pardubické Theophilos Je to neskut

Byla strojvůdkyní velké proměny. Dostihová trenérka **Pavla Váňová** si před lety vzala za vlastního vylekaného a svéhlavého koně, který dokonce jednou v dostihu shodil jezdce a skončil na tribuně mezi diváky. Na čerstvém vzduchu pod kopcem Vladař ho klidnila, mluvila na něj a chválila ho. Dokonce mu zpívala, často písničky svého milovaného Karla Gotta. Spolu se svým manželem Josefem Váňou nakonec vychovali vítěze nejslavnějšího českého dostihu. Hnědák Theophilos z největšího syndikátu v zemi Dostihový klub iSport-Váňa druhou říjnovou neděli s žokejem Josefem Bartošem v sedle vyhrál Velkou pardubickou.

FOTO SPORT: MICHAL BERÁNEK

Martin Hašek

Sport Vybavíte si, kdy jste Theophila viděla poprvé?

„Vzpomínám si, když se přivezl. Byl to takový hubený, hrozně vystrašený, vylekaný koník. To jsme si říkali: Ajajaj, to zas bude práce... Od té doby uběhla spousta času. Hodně těžké práce s ním bylo, nenechal nám nic zadarmo, ale je to dobrý kůň. Já vím, jak jsme s ním bojovali...“

Sport Co máte na mysli?

„V tom stylu, že byl hrozně zrazený, on se bál sám sebe. Byl vyjukaný absolutně ze všeho. Ne a a ne na něho přijít. Trvalo to strašně dlouho. Byl nedůvěřivý k lidem, hrozně těžko pod sedlem jezditelný. Nikoho

Večerní miláček!

FOTO SPORT: MICHAL BERÁNEK

u sebe v boxu nepřijímal. Byl schopen se vystrašit ze svého vlastního stínu. Práce s ním byla neskutečně těžká. Ale teď to vidím jako pohádku o zlobivém, zkaženém, životem zrazeném koni, kterého by dávno všichni odepsali. A já myslím, že ho i odepsali tam, odkud přišel.“

Sport Jak to?

„Protože jsme slyšeli takové pěkné vyprávění od lidí, co ho znali z Německa, že byl schopen ráno vyjít s jedním lotem do práce a vrátil se třeba odpoledne s úplně cizími koňmi.“ (směje se)

Sport Takový malý tulák...

„Dodnes má takové bliky v hlavě, ještě mu to přeblikne, že by se něco mohlo stát, že se musí bránit. Jeho chování byla spíš obrana vůči něčemu, proti lidem, proti něčemu, co ho bolelo, co se mu nelíbilo. Určitě zažil něco nepěkného.“

Sport Jak jste ho dokázali srovnat?

„Krůček po krůčku. Postupem času ho srovnaly ty naše celodenní výběhy, práce, procházky v lese. Dnes už je to kůň, který je schopen jakékoli komunikace. I když ne zas tak s každým... On víceméně inklinuje k holkám. Je to pro něho příjemnější setkat se s holkou. Chlapy dlouho odmítal. Ale přes to všechno si myslím, že to byl koník, který chtěl být hodný, jen to neuměl. Když jsem na něm seděla já, cítila jsem, že mi

chce tu dobrotu vracet, ale nevěděl jak. Dopracoval to daleko, smekám před ním. Máme strašnou radost, že jsme to nevzdali.“

Sport Jak se k takovému koni chováte? Mluvíte na něj třeba?

„Musím na něj hrozně mluvit. Já jsem si na něho zvykla a myslím si, že i on na mě. Přišla jsem do stáje, jenom jsem promluvila. Ne na něho, jenom jsem ve stáji promluvila. A on už řehtal a lítal dokolečka. A možná jsem si ho i trochu koupila.“

Sport Čím?

„Není dne, abych mu nepřivezla mrkve, jablka. První, za kým jdu do stáje, je on. A když je čas, jdu se na něm i svězt.“

Sport Takže je to váš miláček.

(směje se) „Je to neskutečný můj miláček. Já nemám ráda koně, na kte-

rých je nuda. Mě to ani nebaví. Mám ráda koně, za kterými je kus práce. A ještě tím víc, když vám to ten kůň vrací. Po tom je to hrozně dojemné, už teď se mi chce zase brečet...“

Sport S Theophilem tedy nuda není... Vzpomínáte na jeho první dostih v barvách dostihového klubu? Ještě v paddocku shodil jezdecke Boekhouta, pak znovu na třetí překážce a nakonec přeskočil živý plot na tribunu...

„Jo... On k nám přišel a my jsme o něm nic nevěděli. Avizovali jsme, že bude nějaký bláznivej. Ale vůbec jsme nevěděli, jak se bude chovat na dostizích. A že se ocitl na tribuně? Tohle všechno avizovaly ty zprávy z Německa. On prostě nerespektoval žádná pravidla.“

Sport Takový pankáč, co?

„Nikdo mu to nevyčítal, možná měl opravdu těžký život. A navíc, já jsem ho nikdy nejezdila s bičem. Vždycky jsem ho jenom hladila a povídala k němu. Dokonce si na něm i zpívám.“

Sport Fakt?

(usmívá se) „Když je odpracováno, zahodím oteže a zpívám mu nějaké písničky. A on poslouchá, stříhá ušima. Když se přestane zpívat, tak se zastaví a říká si, co se děje.“

Sport Která písnička se mu líbí nejvíc?

„Každému takovému bláznivému koni jsem hodně zpívala Holubí dům. Mně to tak v tom sedle dobře ladilo. A úplně perfektně zná písničky Karla Gotta. To je naše, když jsme spolu někde v terénu.“

Sport Vy jste Mistra vždycky obdivovala, pomohl vám Theophilův vítězný příběh ze smutku po jeho nedávném odchodu?

„Je to hodně osobní. Myslím, že se nikdo ze syndikátu nebude zlobit,

FOTO SPORT: PAVEL MAZÁČ

” Byl nedůvěřivý k lidem, hrozně těžko pod sedlem jezditelný. Nikoho u sebe v boxu nepřijímal. Byl schopen se vystrašit ze svého vlastního stínu. “

když řeknu, že Theo vyhrál a běžel pro pana Gotta. Myslím si, že on se nahoře na nás usmíval a tleskal.“

Sport Všichni zasvěcení měli před Velkou pardubickou velkou obavu, jak zvládne tzv. parádu, přehlídku s mnoha rušivými podněty pro koně. Věřila jste Theophilovi, že to ustojí?

„Byl celý den v boxu tak klidný a hodný... Já vždycky držím pěsti. Celou tu dobu na tribuně se třesu, ale tentokrát to bylo jiné. Věřila jsem jemu i Pepovi Bartošovi, který má formu, poslední měsíc byl pozitivně nabitý.“

Sport Uklidňovala jste ho zase písničkou, jak máte ve zvyku?

(usmívá se) „Já v paddocku ochraptěla. Pořád dokola jsem zpívala Stokrát chválím čas. Pořád jsem si to po-

Dostihový klub iSport.cz

Veřejnosti otevřený klub, největší syndikát v zemi, který sdružuje přes sto členů, si pronajímá devítiletého hnědáka Theophila od trenéra Josefa Váni. Kůň běhá za stáj Dostihový klub iSport-Váňa, registrovanou u Jockey clubu.

Jak se stát členem?

Přihlásit se můžete ihned na stránkách www.dkfans.cz

Kolik členství stojí?

V příští sezoně je jednotlivé členství za 2000 korun, párové členství za 2500 korun a rodinné členství za 3500 korun

brukovala. Jak znám Pepu Bartoše, tak většinou sedne na koně, neskutečně se soustředí, je v napětí a nemluví. Říkala jsem si, jestli mě tedy nepošle do pekel, ale začal si pobrukovat taky. To bylo krásné.“

Sport Theophila hudba uklidňuje, reagují takhle koně běžně?

„Je to jako u lidí. Někdo je flegmatik, ale tihle citliví koně, co to v hlavě nemají v pořádku, čekají na impuls.“

Sport Takže jste před dostihem tušila, že bude i v tom mumraji ve Velké v pohodě?

„Já byla stoprocentně přesvědčená, že to dá. Že to všechno je za námi, že jsme připraveni jít do Velké.“

Sport Jak se vám líbil průběh dostihu?

„Viděla jsem, že skočil Taxis a pořád dostihem prolouvá. Věřila jsem, že je to na dobré cestě. Kůň vycítil, že tam je dobře. Jak běžel do cíle, viděla jsem, jak se ten nahoře usmíval a hrozně nám to přál. V závěru jsem cítila, že to Theouš nevzdá. Když už všechno absolvoval, nenechá to uniknout. Žokej Garner (byl v sedle druhého Strettona) řekl: My jsme byli výborní, ale Theophilos měl něco navíc. To se mi strašně líbilo.“

Sport Theophilos byl hned po dostihu hodně unavený, nicméně při dekorování mu zase otrnulo.

Když jste mu měla dát vítěznou šerpu, tak pěkně trojčil...

„Chytil druhý dech. Říkala jsem si: Jejda, jejda, tam kolaboval a teď by běžel Velkou ještě jednou...“ (směje se)

Co se mu na té šerpě nelíbilo?

„Těch mašlí bylo strašně moc, já sama jsem se do nich namotala. Ale jinak si to po Velké pardubické strašně užíval. Byla jsem s ním hodinu a půl na doping. Bylo to zdlouhavé, nechtěl se vyčůrat. Potom přicházel do stáje, lidi stáli a tleskali. Já myslela, že mě od-táhne. On stál, lidi se s ním fotili, což si neskutečně užíval.“

Sport Z rošťáka máme najednou celebrity...

„V koni se to otočilo a myslím, že příští rok jeho chování bude ještě

„Je to hodně osobní. Myslím, že se nikdo ze syndikátu nebude zlobit, když řeknu, že Theo vyhrál a běžel pro pana Gotta. Myslím si, že on se nahoře na nás usmíval a tleskal.“

FOTO SPORT: MICHAL BERÁNEK

lepší. Pochopil, o čem koňský život je, o vítězství. To jste neviděl, jak si ho půjčovali. A já neměla strach ho půjčit. Pózoval s kdejakou holčičkou, s kdejakou babičkou. Před rokem bych nedovolila, aby ho někdo držel na vodítku a nechal se s ním vyfotit. Bylo to nádherný...“

Sport Co jste říkala na atmosféru v cíli, kam pořadatelé po dostihu pustili desítky členů dostihového syndikátu, za který Theophilos běhá?

„Je to neskutečný... Sto lidí, sto radostí. Určitě je to o to emotivnější, čím je víc lidí, každý má jiný názor, radost projevuje jinak. Mně přicházely dotazy od přátel z Itálie: jak může mít jednoho koně sto lidí? Oni ani nevědí, co syndikát je. Tohle je bezvadná banda.“

Sport A zdá se, že bude pro příští sezonu ještě početnější...

„Jestli to tak bude, to bychom třeba nabídli dva koně. Theo se může zranit, může se stát něco v práci, tak aby

300 lidí nečekalo na něco zbytečně. Pro takový syndikát by mělo být víc koní. Já si strašně vážím všech lidí v syndikátu, kteří přes to všechno, jaké začátky s ním byly, to s tím koněm nevzdali. Možná si to někteří představovali jinak, že kůň bude vyhrávat každý dostih, na který bude přihlášený. Ale koně jsou jako my lidé. Všichni máme své dny. Jsou to zvířata, ne stroje, nejsou to mašiny.“

Sport To je přece někdy zábavnější, než když se jenom pořád vyhrává, ne?

„Myslím, že pro lidi ze syndikátu je jeho příběh zajímavý. Začínali jsme od nuly, nevěděli jsme, do čeho jdeme. Tam zazlobil, tam skončil na tribunách. Ono je velice jednoduché si pořídit dobrého koně a okamžitě s ním vyhrávat. Pak je hrozně

rychlý pád na dršku na zem. V životě je to stejné. Je lepší si cestičku pomaličku a jistě vyšlapat až na ten vrchol. Z toho má člověk neskutečnou radost. Nebylo to jednoduché, ale myslím si, že už je to dneska úplně jiný kůň. Mám ho tak v srdci, že si myslím, že kdybych ho tři dny neviděla, že bych bez něj ani nedokázala žít. Myslím na něho, kudy chodím.“

Sport Zdá se, že i Theophilos si na pozornost už zvykl. Když za ním přijede klubová návštěva, tak už mrká, co mu zase přivezla...

„Přesně! Nějaké obrovské davy lidí, šrum, něco nahlas, to pro něj byly stresující faktory. Ale postupně, jak k nám začaly jezdit výlety... Říkám, že jsem si ho trošku uplatila... A když lidi s něčím zašustí, hned se hrne do všech igelitek. Ví, že je ten život taky o něčem dobrém, nejenom, že za všechno musel dostat. Asi už dospěl k tomu, že i koňský život je krásný.“

Theophilos v dostihovém klubu iSport.cz

2016

Hned v prvním dostihu v klubových barvách pobavil, když shodil jezdce a skončil na tribuně. Vyhrál menší dostih v Pardubicích a skončil druhý v Poplervě memoriálu.

2017

Běhal po několika českých drahách. Dosáhl významného vítězství v Prvomájové steeplechase v Lysé nad Labem a znovu skončil druhý v Poplervě memoriálu.

2018

Obhájil vítězství v Prvomájové steeplechase, ale pak už se soustředil do Pardubic. V srpnové kvalifikaci byl druhý a chystal se na Velkou pardubickou. Nakonec neběžel kvůli nemoci.

2019

Začátek sezony ovlivnilo zranění šlachy z první kvalifikace. V srpnu už vyhrál Cenu Peruána a v září se kvalifikoval do Velké pardubické, kterou s žokejem Josefem Bartošem vyhrál.

FOTOSPORT PAVEL MAZÁČ